

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

ஸ்ரீ

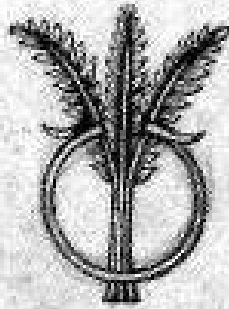
நாமதேவர் தும்பி, கலங்குப் பாட்டு

முதலிய இல்கள் வேளியிட்டி குத்த

அளந் துரை சிங்காரம்மாள்

எழுதிய

FLORIO GIORGIANO.

திருப்பத்தூர்

விக்கொரியா அச்சுயந்திராசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1950

விலை 0-6-0.

முகவுரை.

உலகில் மக்கள் உய்வான் பொருட்டு நமது முதலாத யாரான ரிஷி சிரேஷ்டர்கள் பலவித சாஸ்திரங்களை இயற்றி மக்களை பாவ புண்ணிய மறிந்து உத்தமமான வழிகளில் ஈடுபட்டு காலம் கழிக்கச்செய்து மோகஷ சுகத்தை அடையச் செய்துள்ளார் என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். நமது தேசத்தில் தற்காலத்து நாகரீகர்களான நான்திரக்களுடைய சுகவாசத்தினால் சர்வேசுவரன் ஒருவன் உண்டென்றும் அதிலும் இக்கலியுகத்தில் ஆஸ்திக்கயபுத்தி, ஆசார சாத்தை ஆரிய பக்தி முதலான நற்குணங்கள் நமது தேசத்து ஸ்திரீகளினடயே குடி கொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். இப்புத்தகத்தின் உள்ள விஷயங்களை பெரிய பெரிய மகான்களிடம் அறிந்து இதை உலகினுள்ள சகோதரர்கள் சகோதரிகள் யாவரும் அறிந்து நலமடையும் பொருட்டு "சபரி மோகஷம்" என்னும் இப்புத்தகத்தை எழுதியுள்ளேன்; ஆதலால் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் இதை வாங்கி வாசித்து இதில் ஏற்படும் சொற்குற்றம் பொருள் குற்றம் பிழைகள் இவைகளை எல்லாம் ஹம்ஸபக்சியானது எப்படி பாலில் கலந்திருக்கும் ஈரை எல்லாம் பிரித்து பாலை மட்டும் பருகுமோ அத்தன்மைபோல இதில் ஏற்படும் குற்றங்களை எல்லாம் சுற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள் யாவரும் இதை குற்றமாகக் கொள்ளாமல் குணமாகக் கொண்டு அங்கேரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்

அளத்துரை சிங்காரம்மாள்.

சுபரி மோட்சம்.

(அளத்துரை சிங்காரம்மாள் எழுதியது.)

ஹவாதசாதித்தரில் ஒருவர் ஆகாயத்தில் கண் திறந்து பார்த்தார். எங்கும் அக்கினிச் சுவாலை வீசிற்று. நெருப்புக் காற்று வீசியது. வெய்யிலின் கொடுமை தாங்கமுடியாததாய் இருந்தது. அப்பொழுது தூர்வாசர் தேவலோகம் சென்று கொண்டிருந்தார். அவருக்கு தாகம் அதிகரித்தது. உடல் தளர்ந்தது, கால்கள் சேர்வடைந்தன. அவர், களைப்பாருவதற்கு, அங்கோர் கிழலுயில்லை, நீருயில்லை. மிகவும் தத்தளித்து வெகு பிரயாசையுடன் தேவலோகத்தைக் கிட்டினார். தேவலோகத்தின் வனப்பையும் பெருமையையும் கம்மால் அளவிட முடியுமோ?

அன்று வெள்ளிக்கிழமை. அங்குள்ள ஓர் தெய்வப் பெண் துளசிச்செடிகளை வைத்து வெகு நாளைகப் பூஜை செய்து வருகிறாள். அவள் தூய்மையான மனதாடன் அப் பூஜையைச் செய்து நிவேதித்த பிரசாதத்தை பிறருக்கு விநியோகித்து தானும் புசித்து ஒரு பாத்திரத்திலிருந்த தீர்த்தத்தைப்பருகினாள். அச்சமயம் தூர்வாச முனிவர் பெருத்த தாகவிடாயுடன் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். முனிவரைக்கண்ட அப்பெண்மணி, மிகவும் ஆனந்த பாவசையாகி அவரை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தனள். அவள் அவரை நோக்கி “தபோநிதே! நான் இன்றே தன்மையானேன். தங்கள் வரவால் இவ்விடம் புனிதமாகியது. இதோ இந்த நீரைப் பருகி தாகவிடாயைப்போக்கிக்கொள்ளவேண்டும்” என்று கூறி தான் சாப்பிட்ட பிறகு பாத்திரத்தில் மிகுதியாகவிருந்த நீரை அவரிடம் நீட்டினள். இது அவள் மெய்மறந்து செய்த காரியமே தனி வேண்டுமென்று அவமதித்துச்செய்த காரியமல்ல. மகா முனிவர் தன்னிடம் எழுந்தருளியதால் அவரிடம் ஏற்பட்ட பக்தி பாவச்யத்தால் அவள் இப்பிழையைச் செய்ய நேர்ந்தது. மேலும் அவள் அவரை வணங்கி “மஹர்ஷே! இன்று அடியேனுக்குச் சுதினமானதால் திருமாலின் தீவ்ய சரிதையை உள்ளபடி உரைக்க வேண்டும்.” என வேண்டினள்.

தமோருணமே தமது இயல்பாகவுடைய அம்முனிவர் கும் கண்கள் சீறிச்சிவக்க, மிக்க கோபங்கொண்டு “ஓ! பெண்ணே! என்னே! உன் மன அகங்காரம்! முற்றும் துறந்த முனிவனாகிய எனக்கு நீ பருகி மிகுந்த நீரை எங்கனம் கொடுக்கத்துணிந்தனை? பூஜிக்கத்தகுந்த என்னை நீ இங்ஙனம் இழிவுபடுத்தியதால் நீ பூலோகம் சென்று ஜன்மங்கள் பெற்றுத்துன்பமுறுவாயாக” என்று சாபமிட்டனர்.

அப்பெண்மணி மிகவும் நடுங்கி செய்வ தின்னதென்றறி யாமல் திகைத்து மிகுந்த வணக்கத்துடன் அம்முனிவரை நோக்கி, “தவங்களின் எல்லை கண்டவரே! தெரியாமல் செய்த அடியேன் பிழையைப்பொருத்தருளல் வேண்டும். அடியேன் புத்தி பூர்வகமாக இப்பிழை செய்யவில்லை. அடியேனுக்கு தேவரீருடைய சூழமை தவிர வேறு புகலீட்டை கருணை புரியவேண்டும்.” என்று பிரார்த்தித்தனள்.

பெண் என்றால் பேயும் இரங்குமல்லவா? பார்ப்போர் மனம் இரங்கும் வண்ணம் தடி தடித்துக் கண்ணீரும் கம்பலையு மாக நின்ற அப்பூங்கொடியானை நோக்கி அம்முனிவர் “பெண்பாவாய்! நான் கொடுத்த சாபம் தவிர்த்துக் கொண்டைகதா, எனினும் அது தீர ஒரே ஒருவழியுண்டு. அதாவது நீ பூலோகம் சென்று மானிட யோனியில் பிறப்பாய். ஒரு சமயம் திருமால் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனத்தின் பொருட்டு இசைவராகு வம்சத்தில் தசாத சக்கிரவர்த்திக்குக் குமாராக அவதரிக்கப்போகிறார். அவரிடம் உனக்கு அளவு கடந்த பக்தி உண்டாகும். அவரைக்கறித்து நீ தவம் செய்தால் அப்பெருமானால் உன் இடர் நீங்கும்” என்று கூறி மறைத்து போயினர். உடனே அப்பெண்மணிக்குச்சாபம் பலித்தது.

கிற்க, பூலோகத்தில் நந்தியா என்கிற ஒரு கிராமத்தில் அப்பணஞ்சாமி என்று பெயருள்ள ஒரு வாணியன் இருந்தனன். அவன் மனைவிக்கு அம்மாளம்மாள் என்று பெயர். அத்தம்பதிகள் ஒருவரோடொருவர் அந்நியோர்யமாய் தினம் எண்ணெய் விற்று சுகஜீவிகளாக விருந்தனர். இவர்களுக்கு ‘சுப்பன்’ ‘அப்பன்’ எனப்பெயருள்ள இரண்டு புதல்வர் மட்டுமே இருந்தனர். பெண் குழந்தை இல்லாததால் இவர்

கள் பிறர் பெண் குழந்தைகளைக்கண்டு அவற்றைத் தம்முடைய தாகவே பாவித்து அவற்றுக்கு ஆடை ஆபாசங்களை விசேஷமாக வாங்கிக்கொடுத்து ஆரந்திப்பது வழக்கம்.

இப்படியிருக்கையில் தூர்வாச முனிவரால் சாபமிடப்பட்ட தேவ மாது இவ்வாணிய தம்பதிகளுக்குத் திருமகளாக வந்து பிறந்தனள். பிறவிக்குருடன் கண் பெற்றதுபோல் அத் தெய்வக்குழலியை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அவ்வணிக தம்பதிகள் உச்சி மோந்து, சீராட்டி தாலாட்டி பாலூட்டி மிக அருமையாக வளர்த்து வந்தனர். அக்குழந்தைக்கு 'ஆத்தாள் சூட்டி' என்று பெயரிட்டனர்.

இங்ஙனம் அக்குழலி நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் நாளுக்குநாள் மிகுந்த காந்தியுடன் வளர்ந்து வந்தது. அதற்கு வயது ஐந்து ஆகியது.

ஒரு நாள் இப்பெண் குழந்தையும் அதன் பிதாவும் தெருவில் உலர்த்தியிருந்த உளுந்து பயிருக்குக்காவல் இருந்தனர். அச்சமயம் அக்குழந்தை ஓர் உளுந்தை எடுத்து உற்று நோக்கி அதிலுள்ள சிறிய வெளுப்புக்கோட்டைத் தன் பிதாவிடம் காட்டி அதன் பொருள் யாது என வினவியது.

அப்பண்ணஞ்சாயி அது கேட்டு வியந்து "குழந்தாய் இதற்கு 'ராமம்' என்று பெயர்" என்றனள்.

இதைக்கேட்டவுடன் அந்தப்பெண் 'ராமம்' 'ராமம்' என்று சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தனள். அவள் இங்ஙனம் 'ராமம்' என்று அடிக்கடி வாய் வெருவியதை அவள் பெற்றோர் விரும்பவில்லை. எனவே அச்சிறுமியை அவர்கள் கடிந்து கொண்டனர். இதனால் அப்பெண்குழந்தை வேளா வேளையில் உண்பதில்லை; குளிப்பதில்லை. எவரிடத்தும் பேசுவதில்லை. எப்போதும் 'ராமம்' 'ராமம்' என்று வாய் வெருவி வந்தனள். அவளை அவளது பெற்றோர் அடித்தார், மீட்டியும் பார்த்தனர், பயனில்லை. அன்னம் ஆகாரம் கொடாமல் வருத்தினர். அப்பொழுதும் அவள் ராமன்மாயை விட்டா வில்லை. உண்ணுஞ்சோரும் பருகும் நீரும் அவளுக்கு ராம நாமமாகவே ஆயிற்று.

இதைக்கண்ட மற்றகுழந்தைகள் 'ஆத்தாள் குட்டிக்குப் பைத்தியம்' பிடித்துவிட்டது போய்' என்று பரிசாசம் செய்தன. அம்மாளம்மாள் தனக்கு இப்படிப்பட்ட பைத்தியம் பிறந்ததே யென்று மிகவும் வருந்தினள். அனைவரும் அவளைக்கேள் செய்தனர். இதனால் தாய் தந்தையர் மனம் பொருமல் அப்பெண் குழந்தையை வீட்டை விட்டு அடித்துத் தூத்தினர்.

அக்குழந்தை அப்போதும் மனம் தளராமல் மிகுந்த ஸத்தோஷத்துடன் 'ராம்' 'ராம்' என்று கூறியவண்ணம் ஆடிப்பாடி வெகுதூரம் சென்றுவிட்டனள். பெற்றோர் சிந்து கோத்திற்கெல்லாம் மனம் தெளிந்து தங்கள் அருமைக் குழந்தையை விரட்டி யடித்ததாபற்றி மிகவும் மனம் வருந்தி அவளைத்தேடி வராம்பித்தனர். எங்குத்தேடியும் குழந்தையைக் காணாமல் மிகுந்த விசனத்துடன் வீடு திரும்பினர். "ஆ! நம் அருமைக் குழந்தையை உயிருடன் பந் கொடுத்தோமே! இது நம் விதி போலும்!" என்று மனம் வருந்தி வாடி இருந்தனர்.

நிற்க, ஆத்தாள் குட்டி வெகுதூரம் நடந்து சென்று வழியிலுள்ள ஒரு அக்கிரமாரத்தை யடைந்தனள். அதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அதிகம். ஒருவர் தமது தேகத்தில் பட்டை பட்டையாக பன்னிரெண்டு நாமங்களைத் தீண்டி வந்தனர். அவரை கோக்கி நமது ஆத்தாள் குட்டி "தாத்தா! உமது தேகத்தில் வெளுப்பாகவும் பட்டையாகவும் தீட்டப் பட்டிருப்பது யாது?" என வினவினள்.

இதைக்கேட்ட அப்பெரியார் "குழந்தாய்! இதுதான் 'நாமம்' என்பது." என்றனர். சிறுமி அது கேட்டு ஆநந்தம் பொங்க மெய் மறந்து 'இது நாமமா?' என்று கூற உடனே "இராம நாமம்' இராம நாமம்' என்று உரத்த குரலில் கூவிக் கொண்டே, தான் இன்னகிடம் செல்கிறனென்பதையும் மறந்து மனம் போன போக்காகக் கல்லிலும், முள்ளிலும், காடுமீல் வனூந்தாங்களிலும் சென்றனள். இங்ஙனம் பக்தி மிகுதியால் உடல் பரவசமாகி ராம சங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு செல்கையில் கோதாவரி குறுங்கிட்டது. அச்சமயம் அந்நதியில் பிரவாகம் அதிகமாகி வெள்ளம் இரு கரைகளையும்

உடைப்பதுபோல் தோன்றியது. நமது சிறுபி அது நதி யென்பதை மறந்தாளாய் அதில் இறக்கினவாறே வெள்ளத் தினால் அடிக்கப்பட்டு ஆழமான விடத்தையடைந்து மூழ்கி விட்டனள்.

இது கண்ட கோதாவரி தேவி மிகவும் திகைத்து “ஆஹா! இதென்ன ஆச்சரியம்! காதுக்கினிமையான ‘ராம’ சப்தத்தை நான் அடக்கிவிட்டேனே! பாவி என்னுள்ளவரே இக்குழந்தையின் வாய்க்கிருந்து வெளிவந்த ‘ராம’ நாம சங்கீர்த்தனம் நின்று விட்டது! இப்பாவத்திற்கு நானா ஆளாகவேண்டும்? இது வரை ‘ராம’ என்கிற சப்தத்தை நான் கேட்டதெயில்கையே! இது காதிற்கு எவ்வளவு இனிமையாக விருக்கின்றது! என்மனம் வேதனை யடைகின்றதே! எனக்கு ஒன்றும்தோன்றவில்லையே!” என்று மனம் பரிதவித்து தன்னில் மூழ்கிப்போயிருந்த பெண் குழந்தையை மிகவும் பரிவுடன் அலைகளால் அலைத்து அக்குழந்தைக்கு யாதொரு ஆபத்தையின்றி அதைச்சுகமாகச்சேர்க்க விரும்பியும் அது பயனின்றி அக்குழந்தை மணலில் சிக்கி கரையில் மணலோடு மணலாய்ச் சேர்க்கப்பட்டனள். இப்பாவத்திற்குப் பூமாதேவி பாத்திரமாகி அதனால் அங்கு மண்மேடிட்டது.

அம்மேட்டில் ஒரு மாம் முளைத்தது அதன் இலைகள் சித்யனவாகவும், பூ, மஞ்சள் நிறமாகவும், காய்கள் சடையைப்போல் இலேசாகவும் இருந்தன. அம்மாத்தின் கீழ் ஆத்தாள்குட்டி குழந்தை வடிவமாய் அழுதுகொண்டிருந்தது.

நிற்க, அங்கு அருகிலுள்ள தோப்பில் வேடன் ஒருவன் வந்தான். அவன் தன் ஜாதித்தொழிலாகிய கொக்குழிடித்தல் பொருட்டு அங்கிடம் வந்தான், ஓர் சிறு பெண் குழந்தையின் அழுதாலைக்கேட்டனள். அவ்வழுதாலும் ‘ராம’ ‘ராம’ என்றே அவனுக்குக்கேட்டது. அவன் குழந்தையில்லாதவன் ஆனபடியால் மிகுந்த ஆவலுடன் குழந்தையைத் தேடினள். ஆனால் குழந்தையைக்காணவில்லை குலை மாத்திரம்தான் கேட்டனள். மிகுந்த ஆச்சரியத்துடன் பின்னும் வக்கத்தாடன் சப்தம் வந்த வழியாக நோக்கிக்கொண்டே சென்ற போது அங்கு ஒரு சபரி மாத்தைக்கண்டனள். அதில் சடை சடையாய்த்தொங்கும் காய்களைக்கண்டனள். அதன்

அடியில் ஒளி பொருந்திய செளந்தரியம் வாய்க்க ஒரு தெய்வக் குழலியைக் கண்டனன். மிகுந்த ஆச்சர்யத்துடன் “ஹா! என்ன அழகு! என்ன காந்தி! இப்படிப்பட்ட அருமையான குழல்சையை நாம் பெற்றது நமது தவப்பயனேயாகும்.” என்று வியந்து கூறி அத்தெய்வச்சிசுவை ஒருவரும் அறியாமல் வாரி அணைத்து முத்தமிட்டு மூடி எடுத்துக்கொண்டு போய் தன் வீட்டை யடைந்தனன்.

அவன் மனைவி மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் அத்தெய்வக் குழல்சையை வாரி யெடுத்து உச்சி மோந்து அன்புடன் பாராட்டி சீராட்டி வளர்த்தனள். அக்குழல்சை சபரி மாதத்தின் கீழ்க்கிடைத்தமையால் அதற்குச் ‘சபரி’ என்று பெயரிட்டனர் பெற்றோர். குழல்சை ஆளுவது மாதத்திலேயே பேச வாய்ப்பித்தது. அது முதல் ராம நாமம் சொல்ல வாய்ப்பித்தது. அதற்கு ஊனும் இல்லை; உறக்கமும் இல்லை. பழம் யாராவது கொடுத்தால் அதில் பாதியை உண்டு மற்ற பாதியை வைத்து விடும்.

சபரி இவ்வாறும் வளர்த்து வரும்போது ஒரு நாள் தன் பெற்றோரை நோக்கி “எனக்கு நல்ல உடைகள் வேண்டா, அழகும் வேண்டாம். என்னை எங்கேயும் கூப்பிடாதீர்கள்; தொந்தரவு செய்யாதீர்கள்” என்றனள்.

ஒரு நாள் அணைவரும் இரவில் தூங்கினர். சபரி தன் சித்திரையில் ஸ்ரீராமர் வருவதைப்போல் கனவு கண்டு மிகுந்த பக்தியுடன் எழுந்து ஓடினள். அதுகண்ட வேடுவச்சி ஓடி வந்து அவளைக்கழுவி “கண்மணி! உனக்குற்றதென்ன?” என வினவினள். சபரி தன் தேகம் பாவச மடைந்ததால் ஒன்றும் சொல்லமுடியாமல் ராமன்மனை செய்ய வாய்ப்பித்தனள். வேடுவச்சி பின்னும் அவளை நோக்கி “குழந்தாய்! நான் கேட்டதற்கு பதிலளிக்காமல் வாளா விருப்பதென்? நீ யாது வாய் பிதற்றுகின்றனை? இப்பேச்சுக்களை யெல்லாம் விட்டு விடுவாயாக. பொழுது விடிந்து விட்டது. எழுந்து தெருவைச்சுத்தம் செய். இச்சிறுவயதில் உனக்கு இத்தகைய பக்தி கூடுமா? நாம் வேட ஜாதி அல்லவா? நமக்கு நீ பேசும் பேச்சு சிறிதும் தகாது. என் தங்கமே! உனக்கு கனியானம் செய்ய ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. பின்னை விட்டார்

வாய்ப்பேசுகிறார்கள் நீ இம்மாதிரியான வேஷத்திலிருந்தால் அவர்கள் உன்னை விரும்பமாட்டார்கள். உன் தந்தையும் கோபிப்பார்" என்று கூறினள்.

இது கேட்ட சபரி மிகவும் ஆயாசத்துடன் தன் வளர்ப்புத்தாயை கோக்கி "அம்மணி! எனக்கா கலியாணம் ஏற்பாடாகியிருக்கிறது?" என்று ஒரு முகூர்த்தம் சோகித்து மீண்டும் அன்னைையை கோக்கி "நீங்கள் ஒரு சிமிடமாவது ராமஸ்மாலை செய்வதில்லை. அப்படிச் செய்ய உங்களுக்கு பாக்கியமும் இல்லை. பகவானுடைய நிரு நாமங்களையே எண்ணுவதற்கு ஏற்பட்ட விரல்களால் இரைப்பொழுதும் எண்ணகிலாது உங்கள் ஊற்றை வாய்க்குக் கவளம் உந்துகின்றீர்கள். நீங்கள் பெற்ற தாயார் வயிற்றினில் பெரு கோய் செய்வாள் பிறந்தீர்கள். நீங்கள் பருகும் நீரும் உடுக்கும் கூரையும் பாவம் செய்தன வென்பதிற்கு சிந்தும் ஐயமில்லை. அப்படியிருக்க, பிறர் செய்யும் பகவத் பக்தியையயர்சிதும் நீங்கள் தடை செய்யாமலிருக்கலாகாதா? இது உங்களுக்குச் சிந்தும் நியாயமாகாது. எனக்குக் கலியாணம் தேவையில்லை. என்னை இது விஷயத்தில் பலவந்தம் செய்யாதீர்கள்." என்று வினயத்துடன் கூறினள்.

இங்ஙனம் தன் மகள் கூறக்கேட்ட வேடுவச்சி கடுஞ் சினங்கொண்டு "என்னடி! உன் பேச்சு வண்ணையைக் காட்டுகிறாய்? இதற்குத்தானே உன்னை இப்பாடுபட்டு வளர்த்தேன்? ஐயோ! என் ஆசையெல்லாம் பாழாய்ப்போய்விடும் பேரலிருக்கிறதே! நான் என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் என்னை எவ்வளவோ மனக்கோட்டை கட்டினேனே! அடி சபரியே! நான் சொல்வதைக்கேள். என் தங்கை பிள்ளை யொருவனே உனது அழகுக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்றவன். சிறந்த கோடிச் வரன். உனக்கு வேண்டிய ஆடையாபாணங்களை உடனுக்குடன் வாங்கித்தருவான். அவனை மணப்பதாக வாக்களி. அப்பொழுதுதான் உன் தந்தைக்கும் எனக்கும் சந்தோஷமாய் இருக்கும்" என்றனள்.

இதைக்கேட்ட சபரி தன் இரு கண்களையும் மூடி செவிகளைக்கையினால் அழுத்திக்கொண்டு "ஐயோ! சதென்ன அநியாயம்! குடிகேடனும் ஜீவகாருணியமும்ற்றவனான

அவனையா என்னை மணக்கச்சொல்லுகிறீர்கள்! அவன் கோடீசுவானானால் என்ன? அரசனாகிறந்தால் தான் என்ன? அவன் பின்னும் ஏழையாய் இருந்தால் தான் என்ன எனக்கு வேண்டியது ராமநாமம். குடிகாரனை கட்டிக்கொண்டு குலமழிவதைவிட ராமநாமம் சொல்லி உயர்கடியடைவது சிறந்ததல்லவா? ஆகையால் இத்தகைய வார்த்தைகளை இவரி என் முன் பேசாதீர்கள்” என்று மிகுந்த விசனத்துடன் கண்ணீர் பெருகிக்கொண்டு கூறினள்.

வேடுவச்சி:— “அடி சிறுக்கி! நிறுத்து உன் வேதாந்தப் பேச்சுகளை. வளர்த்த கிடர மார்பில் பாய்வது போலாயிற்று உன் கதை. இதற்குத்தானா நான் உன்னை இத்தனை அருமையாக வளர்த்தேன்?” என்று கூறினள். சபரி கண்ணீர் உகுத்தனள். நாட்கள் சென்றன. கல்யாணத்திற்கு சகல விதமான ஏற்பாடுகளும் நடந்தன. சூறித்த மண் நாளும் வந்தது. சபரி எவ்வளவோ தடுத்தும் கேளாமல் வேடுவச்சி அவளைப் பலவந்தமாகப்பிடித்து, நீராட்டி, ஆபாணங்களைப் பூட்டி, மணப்பந்தலில் உட்காரவைத்தனள். சபரி மிகுந்த கட்ச்சலிட்டுக்கொண்டே மூர்ச்சையாயினள்.

சிறிது நேரம் கழித்து தெளிந்து நண்ணித்திறந்தனள், மங்கள வரத்தியங்களினைத்தும் அவள் காதுல் கடுமாய்க் கீழுந்தன. இதற்குள் மணமகன் அவள் கையைப்பிடித்து இழுத்தனன். உடனே சபரி வீரவேசங்கொண்டவள் போல் கிளர்ந்து “ஏ சண்டாளர்களே! பாளிகளே! ஏன் என்னை இவ்வளம் ஹிம்சை செய்கிறீர்கள்? எனக்கு கிருப்ப மில்லாத இக்கல்யாணத்திற்கு நான் இசையமாட்டேன்” என்று கூறியவண்ணம் எழுந்து உள்ளே ஓடி மறைந்தனள்.

இவற்றைக்கண்ட வேடன் கடுஞ்சினங்கொண்டு “அடி சிறுக்கி! உன்னை நான் அருமையாக எடுத்து வளர்த்ததற்குத் தகுந்த பரிசு பெற்றேன். உனக்கிஷ்டமானால் இவனைக் கல்யாணம் செய்துகொள். இல்லாவிடில் அரைக்கணமும் இங்கு நில்லாதே.” என்று கூறி அவள் தலை மயிரைப்பற்றி வெளியில் இழுத்துத்தள்ளினன். சபரி இந்த எதிர்பாராத தண்டனையைப்பற்றி சிறிதும் அஞ்சாமல் ராம நாமம்மாலை செய்துகொண்டே கால்கள் சென்ற வழியே சென்றனள்.

அவள் மனம் பயமற்றது. சஞ்சலமில்லாதது; நிர்மலமானது; ராம நாமத்தையே சதா காலமும் சிந்திப்பது. எவ்வித கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் ராம நாமமே அவளுக்கு தஞ்சமாய் இருந்தது. இவள் செல்லும் வழியில் ஒரு மலை குறுக்கிட்டது. அம்மலைச் சாரலில் பயங்கரமான காடுகளும் துஷ்ட மிருகங்களும், பைசாசங்களும், கொடிய அரக்கர்களும் இருந்தனர்.

இவற்றைக்கண்ட சபரி அச்சம் கொண்டனள். இவள் என்னதான் தைரியசாலியாயினும் பெண் பேதை யல்லவா? இவள் பயந்தது ஆச்சரியமல்லவே? கல்லிலும் முள்ளிலும் நடக்க முடியாமல் திகைத்தனள். இச்சமயம் அவள் ராம நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யவே அச்சம் ஒழிந்தது. அவள் மனதில் தைரியமும் ஒளியும் ஏற்பட்டன.

அவள் தவசிகள் வசிக்கும் வனத்தை யணுகும்போது ஒரு கள்ளர் கூட்டத்தைக்கண்டனள். கண்டதும் மீண்டும் அச்சமடைந்தனள். அவள் கைகால்கள் தளர்ந்தன. எனினும் அவள் ராமநாமத்தை விடாமல் பஜனம் செய்தனள். அப்பொழுது திருடரில் ஒருவன் “அடே தம்பி! நமக்கு ஒப்புயர்வற்ற அழகு வாய்க்கப் பெண் கிடைத்ததடா. நமது அகிரஷ்டமே இவ்வுருவம் கொண்டுவந்தது போலும்!” என்றனள். மற்றவன் “ஏ! பெண்ணே! என்ன உளருகிறாய்? ஏன் எட்டி எட்டிப்போகிறாய்? நில் ஓடாதே.” என்றனள். பின்னும் ஒருவன் “அண்ணாத்தே! இந்தப்பெண் சுத்த பயித்தியக்காரி போல் தோன்றுகிறது. இது என்னமோ உளறக்கொண்டிருக்கிறதே. இதை விட்டுவிடு. நமக்கு இப் பயித்தியம் வேண்டாம்.” என்றனள் வேறு ஒருவன் “தம்பி! இப்பெண் எப்படி இருந்தால் நமக்கென்ன? பார்ப்பதற்கு அழகாய் இருப்பகொன்றே போதும். இவளை நம் வீட்டிற்குக் கொண்டுபோய் இதன் பேச்சைச்சரிப்படுத்தி நம் தம்பிக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கலாம்” என்றனள்.

சபரிக்கு அப்பொழுது வயது இருபத்தைந்தது. அவளுக்குச் செய்வதென்பது தெரியவில்லை. தைரியத்தைக்கவிடாமல் அத்திருடர்களை நோக்கி “துஷ்டர்களே! என்னை ஏன் ஹிம்ஸிக்கிறீர்கள் உங்கள் மனைவிமாரை அங்கியன் ஒருவன் நெருக்கினால் உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? அதுபோல்

அயல் வந்தீயரசிய என்னை நீங்கள் நெருங்குவது அடாது. உங்கள் எண்ணத்தை விட்டுவிடுங்கள். என்னை என்வழியே செல்ல விடுங்கள்." என்றான்.

இவற்றைக்கேட்ட ஒரு திருடன் பேசத்தொடங்கி "அடி! துஷ்டே! அழிகப்போசங்கி! நீ எங்களைத்தேடி வந்தனையா? நாங்கள் உன்னைத்தேடி வந்தோமா? பேசாமல் நட எங்களுடன்" என்றான். மற்றொரு திருடன் "அடி! என் கண்ணே! நீ பேசின கடுஞ் சொற்கள் எங்களுக்குக் கர்க்கண்டைப்போல் இலிக்கின்றன. சூயில்போன்ற சூலை யுடையவனே! நாங்கள் என்ன? மிருகங்களா? உன்னைப் போல் மானிடர்தானே? நட சீக்கிரம்" என்றான்.

சபரி மிருகத்தையதனுடன் ராமஸ்மாணத்தை விடாமல் மிருகத்த வேகத்துடன் திடீரென்று அருகிலுள்ள புதர்களில் ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனள். அவ்விடம் கற்களும் முட்களும், தேள், பாம்பு முதலிய விஷ ஜந்துக்களும் வராமலாக விருத்தன, திருடர் விடப்புடன் அவளை பின் தொடர்ந்தனர். அவள் மாயமாய் மறைந்தனள். திருடர்கள் அனைவரும் களைத்து விடு திரும்பினர். சபரி மறைந்த விதம் மாயனே அறிவான் போலும்!

சபரி ஒளிந்த புதரிலிருந்து 'புஸ்' என்று சப்தம் கேட்டது. ஒரு ஐந்தலை நாகம் சீறி வந்தது. சபரி திடுக்கிட்ட னள்; நிலை கலங்கினள். எங்கும் நிறைந்த பாம்பொருளை தியானம் செய்தனள். ராமகாமத்தை வாய் வெருவிய வண்ணம் வேகமாக ஓடினள். ஓடும்போது உடம்பெல்லாம் முட்கள் லகத்தன. உடைகள் கிழிந்தன வழியில் ஒரு குகை, மிருகத்தது. அதில் புதுத்தாள் நமது சபரி.

அந்தோ! அங்கு இரண்டு புலிகள் மிருகத்த பயங்கரமாக கர்ஜித்துக்கொண்டிருந்தன. சபரி மிகவும் மனம் கொந்து "ஐயோ! நான் எங்குச்சென்றாலும் ஆபத்தாகின்றிக்கின்றதே! நான் செய்த பாவத்தின் கொடுமைதான் என்னே!" என்று மனம் விண்டு, மீண்டும் தைரியத்தைக் கைவிடாமல் 'ராமா! நீயே கதி' என்று கதறிய வண்ணம் தன் உயிரை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு சத்தம் செய்யாமல் அவ்விடத்தை விட்டு கழலினள்.

அச்சமயம் பொழுது புலர்ந்தது, புள்ளினங்கள் பாடின; கொடிய விலங்குகளின் சப்தம் ஒடுங்கியது. காலைநில மெல்லிய காற்று உடலில் வீசியது, சேவல் கூசியது, கதிராவன் குணதிசைச்சிகரம் வந்தணைந்தனன். கனயிருளகன் றது, மலர்களில் மது விரிந்தொழுகின, இவற்றைக்கண்டு சபரி தைரியமும் ஸந்தோஷமும் அடைந்தனள்.

அங்கொரு மலை இருந்தது. அதன் 'சாலில் பன முனிவர்கள் வாசந்ரு செய்தனர். சபரி அவர்களைக்கண்டு ஆநந்தங்கொண்டனள். அனலில் உருகிய மெழுகுபோல் அவள் மனது பந்தியால் உருகி உடல் பூசித்து ஆடிப்பாடி ஆநந்த பாவசையாய் அத்தவசிகளை நெருங்கி வணங்கினள். அவர்களுக்கு பணியிடை செய்துகொண்டு அங்கு வசித்து வந்தனள், சாமரை மணிகளை யணிந்து அஷ்டவசக்களை மனதில் நினைத்து ராமநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அங்கொரு ஆஸ்ரமத்தில் வசித்து வந்தனள். அங்குள்ள மஹரிஷிகளுக்குப் பணியிடை செய்துவரும்போது இடையில் தன்னையுமறியாது நித்திரை அடைந்தனள், சபரிக்கு தலை நரைத்து, பல் உதிர்ந்து, தாடை ஒட்டி, உடல் தளர்ந்து தடி வுண் றும்படி யான காலம் வந்தது. கனலில் சதா ஸ்ரீராமனைக் கண்டு வணங்கி ஆநந்தாறுபவம் செய்து வந்தனள். அவள் மதங்க வனத்தில் பம்பா ஸாண்டிவின் களையில் ஓர் ஆஸ்ரமத்தில் படுத்து ஸ்ரீராகவன் சரித்திரத்தைப் பின்வருமாறு கனவு கண்டிருந்தனள்.

தேவர்கள் தங்களுக்கு ராவணனால் ஏற்படும் கஷ்டக் களைப் பொருக்கமுடியாமல், சுரோப்தியில் சயனித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினிடம் முறையிடுகிறார்கள். அதற்கு பகவான் சொன்னதாவது " சசாதர் செய்யும் புத்திர காமேஷ்டி யாகத்தில் ஹோமாக்கினியிலிருந்து ஒரு திவ்விய புருஷன் தங்கக் கலயத்தில் பாயணம் கொண்டுசருவான். அதைப்பருகின சக்காவர்த்தியின் பட்டமகிஷிகளில் ஒரு வளாகிய கௌஸல்யைக்கு நான் புத்திராக வந்து பிறந்து உங்கள் குறையை முடிப்பேன் " என்று கூறி அபயபாதானம் செய்தனர். இப்படியே ராம, லக்ஷ்மண, பாத, சத்ருக்னர களின் அவதாரங்களையும், விள்வாயித்ரர் யாகஸம்ஸுகுணூர்த்த

மாக ராம லக்ஷ்மணர்களை யழைத்து போனதையும் தாடகை வதம், அகல்யை சரபவிமோசனம், சிவதனுஸு பங்கம், சீதா கல்யாணம், பெருமாள் யுவராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்துக்குத் தயாராயிருக்கும்போது கைகேயி வரம் கேட்டல், ராமன் தம்பியுடனும், மனைவியுடனும் கானகம் செல்லல், பாதர் வந்து பணிதல், பாதுகா பட்டாபிஷேகம், தண்டகாரணியம் புதுதல், குர்ப்பனகை பங்கம், காதுஷண வதம், மாரீசன் மாயத்தால் ராமர், லக்ஷ்மணர் இருவரும் சீதைையைப் பிரிதல், ராவணன் சீதைையை அபகரித்தல், ஜடாயு மோட்சம் அடைதல், தாச ரதிகள் சீதைையைத் தேடிவருதல், கவந்தன் வதம், கவந்தன் ராவணன் இருக்குமிடம், அவனது பரக்கிரமம் இவற்றை ராமருக்கு விரிவாகக்கூறியது, தனது வாலாற்றை விளக்கியது, தான் சரபவிமோசனமடைந்தது, தாசரதிகளை நோக்கி கபந்தன் மதங்கருடைய வனத்தினருகில் சபரியாகிய தான் அவர்களுக்காகக் காத்திருக்கும் விஷயத்தைத் தெரிவித்தது, ஸூக்ரீவ ஸாமாகமம், ராமன் ஸப்தஸரல விருட்சங்களை ஒரே பாணத்தால் துளைத்தது, வாலி வதம், சுக்ரீவ பட்டாபிஷேகம், ஹனுமானின் தூது, விபீஷண சரணுகதி, ஸேது பந்தனம், ராவண வதம், விபீஷண பட்டாபிஷேகம், ஸ்ரீராம பட்டாபி ஷேகம் முதலிய சகல ராம சரித்திரங்களையும் தன் கனவில் கண்டு ஆனந்தித்தனள். உலகத்தில் சிலருக்கு தாம் காணும் கனவுகள் உண்மையில் பளிப்பதுபோல் நம் சபரிக்கும் பளிக்கலாயிற்று.

மறுநாள் அவளைத் தேடிக்கொண்டு ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் வந்தனர். சபரி ஸ்ரீராமபிரானின் வருகையை வெகுநாட்களாக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தபடியால், அப்பெருமானுக்கு உள்ளன்புடன் ஸமர்ப்பிப்பதற்கு இனிய காய் கனிவர்க்கங் களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தனள். அவள் அப்பழங்களைத் தான் முதலில் ருசி பார்த்து அவை எம்பெருமானுக்கு உகந்தவைதானாவென்று ஆராய்ந்து மிகுந்த பக்திப்பெருங் காதலுடன் ராமன் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தனள்.

ஸ்ரீராமபிரான் கபந்தன் சொல்லியபடியே தவவேடம் பூண்ட சபரியைக்கண்டு அவளுடைய பக்திக்கு மிகவும் உகந்து அவள் உள்ளன்புடனளித்த இனிய கனிவர்க்கங்களை

விருப்பத்துடன் ஏற்று அவனை ஆசீர்வதித்தனன். உடனே சுபரி தூர்வாசரினால் தனக்கு ஏற்பட்ட சாபம் நீங்கி தீவ்ய ஸ்வரூபம் பெற்று உன்னதமான விமானத்திலேறிக்கொண்டு ஸ்ரீராமநாம சங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டே ஆகாயத்தில் சென்று அந்தமில் பேரின்பமான மோகஷ சாம்ராஜ்யத்தை அடைந்தனன்.

இங்ஙனம் சுபரி ஸ்ரீராமநாம ஸங்கீர்த்தனத்தை ஸதா செய்து வந்தபடியால் அவளுக்குற்ற ஸகல துன்பங்களும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி என்றும் அழியாத பரமாத்மாவிய தீவ்ய லோகத்தையடைந்து எம்பெருமானுக்கு ஒழிகில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யும் நித்ய ஸூரிகளின் திரளில் சேர்ந்து 'ஸதாபச்யந்தி ஸூரய:' என்கிறபடி எப்பொழுதும் எம்பெருமானை விட்டகலாமல் நித்யாநுபவம் பண்ணும் பாக்கியம் பெற்றனன்.

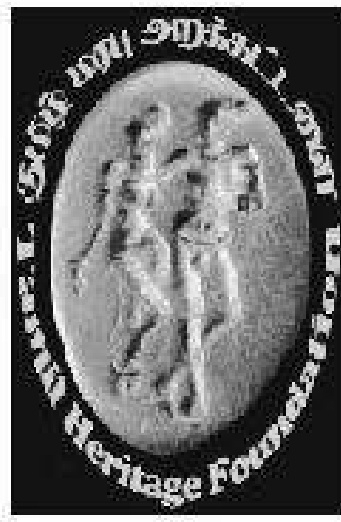
இக்கதையை அன்புடன் கேட்பவர், படிப்பவர், எழுதுபவர், எழுதுவிப்பவர் ஆகிய எல்லாரும் சுபரியைப்போல் எஞ்ஞான்றும் எம்பெருமான் இணையடிக்கீழ் இமையவராகுவர் என்பது திண்ணம்.

சுபம்! சுபம்! சுபம்!

கிடைக்குமிடம்:—

நெ. 2 உலகளந்த பெருமாள் மாடலீதி,

பேரிய காஞ்சீபுரம்.

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை